

колония на дубровнишките търговци да се възвърне този имотъ, стига само колонията да нѣма достатъчно основания да го задържи¹⁾.

Отъ споменатитѣ презъ тази епоха имена на дубровчани въ София може да се заключи, че тѣхния брой не надминавалъ 12—14 души. Презъ това време тѣхнитѣ интереси предъ турскитѣ власти били най-енергично пазени и защищавани отъ новия дубровнишки посланикъ въ Цариградъ, — известния дипломатъ Джакомо Палмота, който начесто навестявалъ дубровнишките колонии изъ българскитѣ земи и най-вече София, отъ гдето изпращалъ обширни доклади до републиката²⁾. Съобразно това и нарежданията до софийската колония сж били твърде чести.³⁾

Запазени сж менителници отъ 1666 г., издадени въ София срещу търговци въ Венеция за изплащане задължения въ талери за срокъ отъ 9—10 месеца. Издатели сж Владиславъ Черва и Симонъ Златаричъ, софийски търговци, въ полза на Мартолица ди Черва отъ Дубровникъ⁴⁾. Дубровчанитѣ отъ София били въ връзка съ евреитѣ отъ Венеция и отъ Гюмюрджина, които не рѣдко идвали по търговия въ София⁵⁾. Поради малкото дубровчани въ този градъ посланицитѣ се оплакали, че когато минавали презъ сжщия градъ, не могли да намѣрятъ необходимитѣ чужди размѣнни средства — цехини и онгари⁶⁾.

Презъ 1670 г. било е отправено писмо отъ нѣколко софийски търговци — Франческо Ранина, Марино Рести, Винченцо Вентура, Вито Диничъ и Димитрио ди Стефани, съ което тѣ съобщаватъ, че Матео Лупи продалъ кжщата си въ София на евреина Юда Бермозе, за което билъ глобенъ съ 500 талера. Сжщитѣ се оплакватъ, че по този начинъ малкото дубровнишки кжщи въ София преминаватъ въ ржцетѣ на чужденци-евреи и турци, така че се застрашавала и самата дубровнишка капела въ София, която не можела да се запази, понеже е обкржжена отъ дубровнишките кжщи, продадени на друговѣрци⁷⁾. Навѣрно нѣколцина останали въ този градъ дубровчани сж виждали вече, че тѣхната колония намалява по брой отъ година на година и че нищо не е въ сила да спре стопанския ѝ упадъкъ. Отъ следващата 1671 година

¹⁾ „Sono qui comparsi li conservatori dell'herede di Pietro Murga agravandosi che la cotesta colona li viene detenuta una sua casa in cotesta piazza senza alcun legitimo titolo nè pretesto la quale li medesimi conservatori per il passato hanno concessa ad affitto a Ser Giugno Lorenzo di Sorgo et alli Slatarich, da quali alli istessi si è corisposto con l'affitto percio se non havete ragion susistente restituite subito la detta casa e se havete motivo bastevole à ritenerla a risposta di questa informateci puntualmente a fine che da noi si puossa con opportuno rimedio, e con essatta giustizia ad' ogn' uno far il dovere e non fare altrimenti nè che percio vi si faccino altre repliche. Stati sani.“ Lett. e com. т. 59. f. 113V^o.

²⁾ Писмо отъ София отъ 25. VII. и 4. VIII. 1665 г. fasc. 52 и 53 № 1935 и 1940. Сжщо писмо отъ 14. X. 1667 г. въ което Палмота се оплаква, че въ София липсвали превозни средства, понеже султана реквизиравъ всички коли и коне за ловъ къмъ Ямболъ. fasc. 51 № 1904.

³⁾ Lett. e com. т. 59 f. 11V^o, 17, 18V^o, 19, 33, 100, 113 сл. 124, 125; т. 60 f. 2V^o, 3, 6 и др.

⁴⁾ Div. not. т. 140 f. 60V^o; н. т. f. 61.

⁵⁾ Писмо отъ Антонио Рести и Орцато Сорго отъ София — 2. X. 1668 г. fasc. 48 № 1856.

⁶⁾ Писмо отъ 26. VII. 1670 г. на М. Cerva и В. Sorgo.

⁷⁾ Писмо отъ 9. IX. 1670 г. fasc. 60 № 1976.